

تشریح و بررسی منحرف کننده در توکامک

محمد صدیق^۱

^۱ کارشناسی ارشد فیزیک هسته‌ای

چکیده

شصت درصد خروجی پلاسما از منحرف کننده عبور میکند. مواد مختلف و روشهای خنک سازی که نمیتوانند در دیواره اولیه به کار روند، در منحرف کننده قابل استفاده اند. خطوط میدان منحرف کننده خیلی نازک هستند. در این لایه تنها شش سانتیمتر ضخامت دارد. در منحرف کننده، خطوط میدان بر روی ناحیه ای بزرگتر گسترده شده و برای سطوحی که در آنها برخورد ها و ضربه های پلاسما تقریباً موازی با خطوط میدان می باشند، گرما به سطحی بزرگتر تحویل داده می شود. تعویض قسمت های منحرف کننده آسان تر از تعویض دیواره اولیه است. فن آوری منحرف کننده در وضعیت بهتری نسبت به دیگر بخش ها قرار دارد، چون ابعاد کوچکی دارند. بار گرمایی بر روی سطوح منحرف کننده دارای مقادیر بسیار بزرگی از مرتبه 20 MW/m^2 است. بنابراین سیستم خنک کننده بخش بسیار مهمی از طراحی را تشکیل می دهد.

واژه های کلیدی: منحرف کننده، ایترا، پلاسما، تنگستن، خنک کننده، دمو، هلیوم، تریتمیم، دوتریم، دیواره اولیه

مقدمه

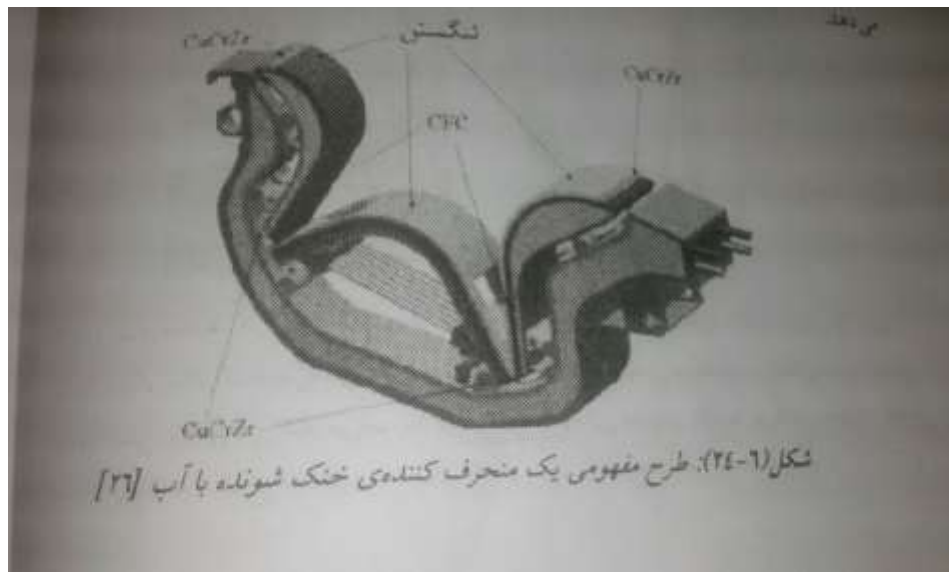
شصت درصد خروجی پلاسما از منحرف کننده عبور می کند. این امر باعث شده تا دیواره اولیه در معرض بخش اصلی بار گرمایی قرار نگیرد. مواد مختلف و روش های خنک سازی که نمی توانند در دیواره اولیه به کار برده شوند، در منحرف کننده قابل استفاده اند. شکل (۱) چگونگی انجام این کارها را نشان میدهد. پیچیه های مخصوصی که در انتهای محفظه خلا قرار دارند، باعث خم شدن خطوط میدان در تمامی نقاط گردیده و در نتیجه، خطوط میدان حجم اصلی محفظه را ترک کرده و به منحرف کننده وارد می شوند. پلاسما به تعقیب خطوط میدان متمایل شده و به جای برخورد ذرات با دیواره اولیه، انتظار داریم ذرات پر انرژی به سطوح منحرف کننده برخورد کنند. فقط قسمتی از پلاسما که در عرض میدان مغناطیسی منتقل میشود، با دیواره اولیه برخورد خواهد کرد. بار گرمایی بر روی دیواره اولیه میتواند در مواقعی که یک ناپایداری نظیر ELM و یا اختلالی ناگهانی در عرض خطوط میدان مغناطیسی در پلاسما اتفاق می افتد از مقدار میانگین بیشتر شود.



شکل (۱): دونهای مختلف از سطح مقطع یک توکامک که نشان دهنده منحرف کننده، دیواره اولیه و برخی قسمت های دیگر برای گرمایش، ابزار تشخیصی و طرح های آزمایشی می باشد. در شکل سمت چپ، خطوط میدان مغناطیسی بیرونی به چشم می خورد که بیانگر چگونگی هدایت پلاسما به داخل منحرف کننده توسط این خطوط می باشد. سطوح مغناطیسی بسته ای داخلی برای وضوح شکل حذف گردیده اند. [۲۱ و ۲]

تشریح منحرف کننده ها:

در توکامک ایتر دیوار اولیه طوری طراحی شده است که قادر به مقاومت در برابر پالسهای گرمایی باشد، اما در توکامک دمو می بایست چالشهای مذکور به روش مطلوبی حل شوند. همان طور که در شکل (۱) دیده میشود، لایه مرزی خطوط منحرف شده خیلی نازک هستند و مبینیم که در ایتر تنها شش سانتیمتر ضخامت دارد. در منحرف کننده خطوط میدان بر روی ناحیه ای بزرگتر گسترده شده و برای سطوحی که در آنها برخورد ها و ضربه های پلاسما تقریباً موازی با خطوط میدان می باشند، گرما به سطحی بزرگتر تحویل داده میشود. تنگستن میتواند برای این سطوح به کار برده شود و حتی ترکیبات کربنی هم با وجود جذب تریتم میتواند مورد استفاده قرار گیرند. تعویض قسمت های منحرف کننده آسانتر از تعویض دیواره اولیه است و بنابراین، تریتم به طور متناوب بازیافت خواهد شد. همچنین بار گرمایی بر روی سطوح منحرف کننده دارای مقادیر بسیار بزرگی از مرتبه 10 MW/m^2 است. بنابراین سیستم خنک کننده بخش بسیار مهمی از طراحی راتشکیل میدهد. استفاده از آب برای خنک سازی ایتر امکان پذیر است، اما در دماهای بسیار بالای راکتور دمو یا نیروگاه های گداخت می بایست از سیستم خنک کننده هلیوم استفاده شود. شرایط داخل منحرف کننده بسیار ویژه است. یون ها با انرژی دهها keV در طول خطوط میدان حرکت میکنند، با الکترون ها تزویج شده و باعث خنثی شدن بار الکتریکی آنها میشوند. هنگامی که یونها به سطح جامد برخورد میکنند، با الکترون ها باز ترکیب شده و اتمهای خنثی راتشکیل میدهند. همچنین مخلوط چگالی از پلاسما با گاز خنثی حاصل از دوتریم، تریتم، هلیوم و ناخالصی ها وجود دارد که می بایست ناخالصی ها را از پلاسما جدا کرد. گاز خنثی نیز باید خیلی سریع توسط پمپهای خلا و قبل از آنکه به داخل محفظه اصلی برگشته و دوباره یونیزه شود، به خارج از محفظه پمپ شود. برای گیراندازی ذرات خنثی در داخل منحرف کننده می بایست از ساختار گنبدی شکل ویژه ای بهره برد. شکل (۲) قسمت های اصلی منحرف کننده مورد نظر ایتر را نشان میدهد. پلاسما تحت زاویه ای کوچک با سطوح دمای بالا که از تنگستن و CFC ساخته شده اند، برخورد می کند. یک ماده منتقل کننده گرما (CuCrZr)، انرژی گرمایی را به سطوح قابل خنک سازی توسط آب انتقال می دهد.



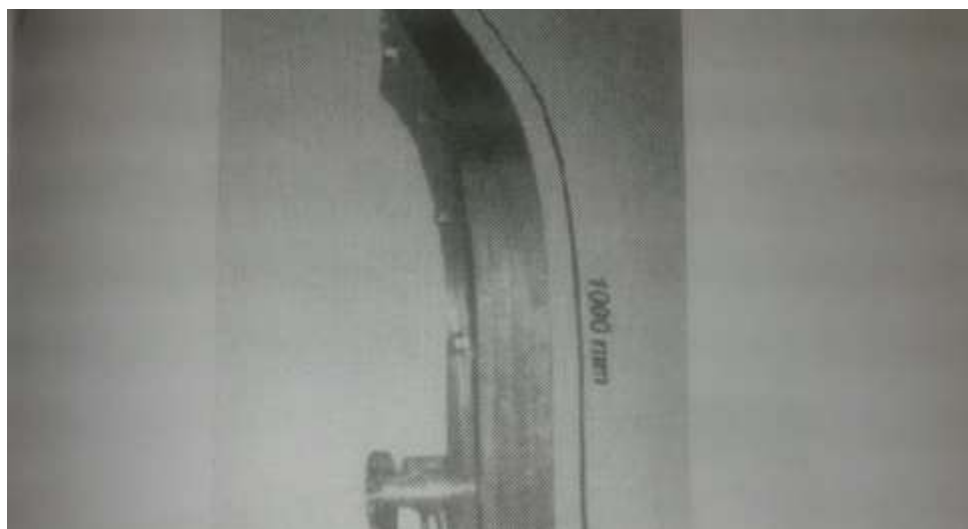
شکل (۲) طرح مفهومی یک منحرف کننده خنک شونده با آب [۲]

سیستم خنک کننده آب که تادمای $C170$ قادر به خنک سازی است، نمیتواند برای راکتور دمو یا نیروگاه های گداخت به کار برده شود و به جای آن می بایست از سیستم خنک کننده با گاز هلیوم استفاده کرد. هلیوم در دمای $C540$ تزریق و تا دمای $C720$ داغ میشوند [۳]. همچنین تنگستن و آجرهای سرامیکی CFC تادمای $C2500$ داغ میشوند. خنک کننده ها می بایست با فشار زیادی تزریق شوند تا بتوانند گنبد کوچکی را طبق شکل (۳) خنک کنند. این گنبدها در داخل واحدهای نه انگشتی سرهم شده که در کل، سطح خنک شده یکنواختی را تشکیل میدهند.



شکل (۳): طرحی از یک سیستم خنک کننده هلیومی برای منحرف کننده [۲]. الف): هلیوم قسمت گنبد انگشتی شکل را خنک میکند، ب): نه عدد از این گنبدهای انگشتی شکل در یک واحد جمع شده اند و ج): تعدادی از این واحدها یک سطح خنک شونده را میسازند.

فن آوری منحرف کننده در وضعیت بهتری نسبت به دیگر بخش ها قرار دارد، زیرا منحرف کننده ها ابعاد کوچکی داشته و در گذشته بطور وسیعی مورد آزمایش قرار گرفته اند. برای نمونه میتوان به تنگستن با ابعادی در مقیاس یک متر و همچنین قطعات منحرف کننده CFC که در شکل (۴) نشان داده ایم اشاره کرد که در آزمایشگاه کارلسروهه آلمان تحت شار گرمایی حدود $MW/m^2 20$ مورد آزمایش قرار گرفته است. همچنین در این آزمایشگاه، مواد منحرف کننده در معرض تابش نوترونی مورد مطالعه قرار گرفته اند. به نظر میرسد که طراحی منحرف کننده های خنک شونده با آب در شارهای گرمایی تا $MW/m^2 20$ و منحرف کننده های خنک کننده با هلیوم تا $MW/m^2 15$ امکان پذیر می باشد.



شکل (۴): یک سطح آزمایشی منحرف کننده خنک شونده با آب [۲].

نتیجه گیری:

شصت درصد خروجی پلازما از منحرف کننده عبور میکند. لایه مرزی خطوط میدان منحرف شده خیلی نازک هستند. و درایتر این لایه تنها ۶ سانتیمتر ضخامت دارد. در منحرف کننده خطوط میدان بر روی ناحیه ای بزرگتر گسترده شده و برای سطوحی که در آنها برخوردها و ضربه های پلازما تقریباً موازی با خطوط میدان هستند، گرما به سطحی بزرگتر تحویل داده می شود. برای این سطوح تنگستن به کار برده می شود. و حتی ترکیبات کربنی هم با وجود جذب تریتم می توانند مورد استفاده قرار گیرند. تعویض قسمت های منحرف کننده از تعویض دیواره اولیه آسانتر است و در نتیجه تریتم بطور متناوب بازیافت خواهد شد. بار گرمایی بر روی سطوح منحرف کننده دارای مقدار بسیار بزرگی از مرتبه $MW/m^2 20$ است و در نتیجه سیستم

خنک کننده بخش بسیار مهمی از طراحی منحرف کننده را تشکیل می دهد. در سیستم خنک کننده ایتراز آب استفاده می شود. ولی درسیستم خنک کننده دمو یا نیروگاه های گداخت در دماهای بسیار بالا آزمایش استفاده کرد. طراحی منحرف کننده های خنک شونده با آب در شارهای گرمایی $MW/m^2 20$ و منحرف کننده های خنک شونده با هلیوم تا شار گرمایی $MW/m^2 15$ امکان پذیر است.

سپاسگزاری

از اساتید بزرگوار آقای دکتر حسن حسن آبادی، آقای دکتر علیرضا توسلی و سرکارخانم دکتر یاسمن نصیرزاده که همیشه مشوق این حقیر هستند کمال تشکر و قدردانی را دارم.

منابع :

۱. G.Federici,2004,Plasma wall Intractions in ITER and Implications for fusion Reactors(International School on Fusion Reactor Technology,Erice,Italy
۲. G Janeschitz,2004,Divertor Physics and Technology(International School on Fusion Reactor Technology,Erice,Italy
۳. L.Giancarli,2004,The PPCS In-Vessel Component Concepts(International School on Fusion Reactor Technology, Erice,Italy